Pregaria.cat

Entrada

EL POBRE CONCRET

Puges les escales fins al quart pis. És una casa que no té ascensor i els graons són alts. Has hagut de parar entre el primer pis i el segon. Però, per fi, has arribat al tercer i, com que no veus cap timbre, truques a la porta amb les mans; diverses vegades. Al cap d'una estona sents que et diuen: "Ja vinc... Qui és?", "Senyora Enriqueta, sóc el Ferran. Vinc de part del Banc d'aliments". Sents el soroll de diverses claus que accionen per obrir la porta, i apareix l'Enriqueta. Una dona molt gran, que porta un batí molt vell i mig fet malbé. "Passi, passi..."

Quan surts al carrer notes dintre teu una certa commoció. És un sentiment indefinit, que a poc a poc, com una boira que es va esvaint, es va aclarint fins que es converteix en un pensament. "Una realitat és el pobre concret i una de molt diferent són els pobres com a opció, com a lluita social o subjectes de serveis assistencials."
El pobre concret: la persona, la salut, la soledat, els llargs silencis, la tensió de no arribar a fi de mes, la malaltia, veure com viuen els altres en cases confortables, com poden comprar perfums i omplen el cap de setmana amb diverses activitats de descans.
El pobre concret: malalt, vell, aturat, sol, abandonat, sense cap influència... Dones especialment, com la senyora Enriqueta. Amenaçats d'anar a pitjor, oblidats.

El dissabte vas anar a un recés. No podies treure't del cap el pensament del pobre concret. Tenies clar que el treball social demana acció, investigació, equip, objectius, pressió política, organització i una forta mentalitat nodrida de l'Evangeli i de la doctrina social de l'Església. Tots els companys i companyes del recés són de la mateixa corda. Pregueu junts, discutiu, feu nous plans i, encara que les actuals circumstàncies en gran part van a la contra, sou una gent constructiva i ben organitzada.

Però et preguntes sobre quins pobres concrets coneixes, com es diuen, on viuen, què els passa, com se senten, què esperen de tu. I fas bé de preguntar-t'ho. No podem quedar-nos en els processos socials a llarga distància. Cal fer-los, és evident. Però compte!, que els pobres concrets, quan arribi el somiat canvi poden estar encara més malament o fins és possible que ja hagin mort.

Et dius a tu mateix: "Seguirem amb força i entusiasme treballant pels pobres, i també coneixent i tractant pobres concrets."

En coneixes? Són amics teus? Se senten bé amb tu? Què et diu Jesús sobre ells?

Jesús Renau sj